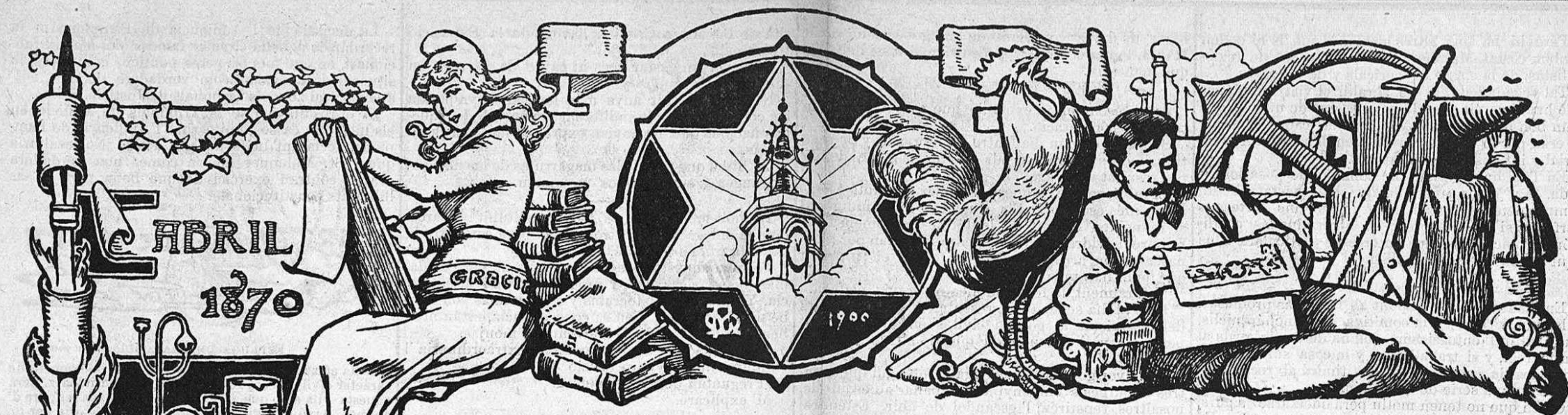

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagós)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOUS A DIJOUS

PER lo vist el sistema de obstrucció posat en planta per las minorías, encare que no 's por-tés fins á las sevas últimas conseqüencias, á n'en Maura li donava tan gust com si li freguessin la cara ab una gatosa. Apeantse de la seva superbia tracta de posar... y á tal efecte demana parlament.

Las minorías s'avingueren á cessar en la seva actitud, sempre que per la presidencia del Congrés els hi fos donada la satisfacció á que tenen dret, pels desaires que havian rebut y pels atropellos al reglament y fins á ciertas lleys que s'havían comés ab la major sans façon.

En Maura s'hi avingué; pero ab aquesta avenencia en Romero Robledo quedava en descubert, motiu pel qual els dos compares han arribat á punt de rompre.

Aquesta qüestió ha donat lloch á llarchs y empenyats debats, remouentse 'l punt de las incompatibilitats, de la qual, tant s'ha vingut abusant pels amichs del govern. Algú 's figura que 'l tractar aquestas qüestions es temps perdut, y no obstant res mes propi de un Parlament que procurar que 's compleixin las lleys ab tota imparcialitat y decoro.

De totas maneras, en Maura, que ab la seva xerrameca se 'n emporta sempre que vol els aplausos de la majoria, parlamentariament ha fracassat.

Un periódich enumera alguns dels projectes de ley que s'arrossegan y que difícilment arribarán á prosperar. Entre ells s'hi contan els següents:

Reforma de las lleys de administració local y provincial.

Ferro-carrils secundaris.

Organisació dels serveys de intendencia y intervenció de l'Administració militar.

Regularisació y millora del cambi exterior y sanejament de la moneda.

Autorisació al ministre de la Guerra pera reorganisar els serveys del seu departament.

Liquidació y pago de obligacions procedents de Ultramar.

Supressió del impost del 3 per 100 del producte en brut y 'l de transports sobre carbóns minerals.

Responsabilitat civil dels funcionaris públichs.

Y una porció de modificacions y aclaracions de la ley de presupuestos, y un número regular d'actas graves, y quatre ó cinch interpelacions que han quedat en l'ayre y distints projectes relatius á assumptos de iniciativa particular.

En las comissions obran projectes tan importants com el de sanejament de la moneda degut al senyor Osmá y alguns altres mes trascendentals.

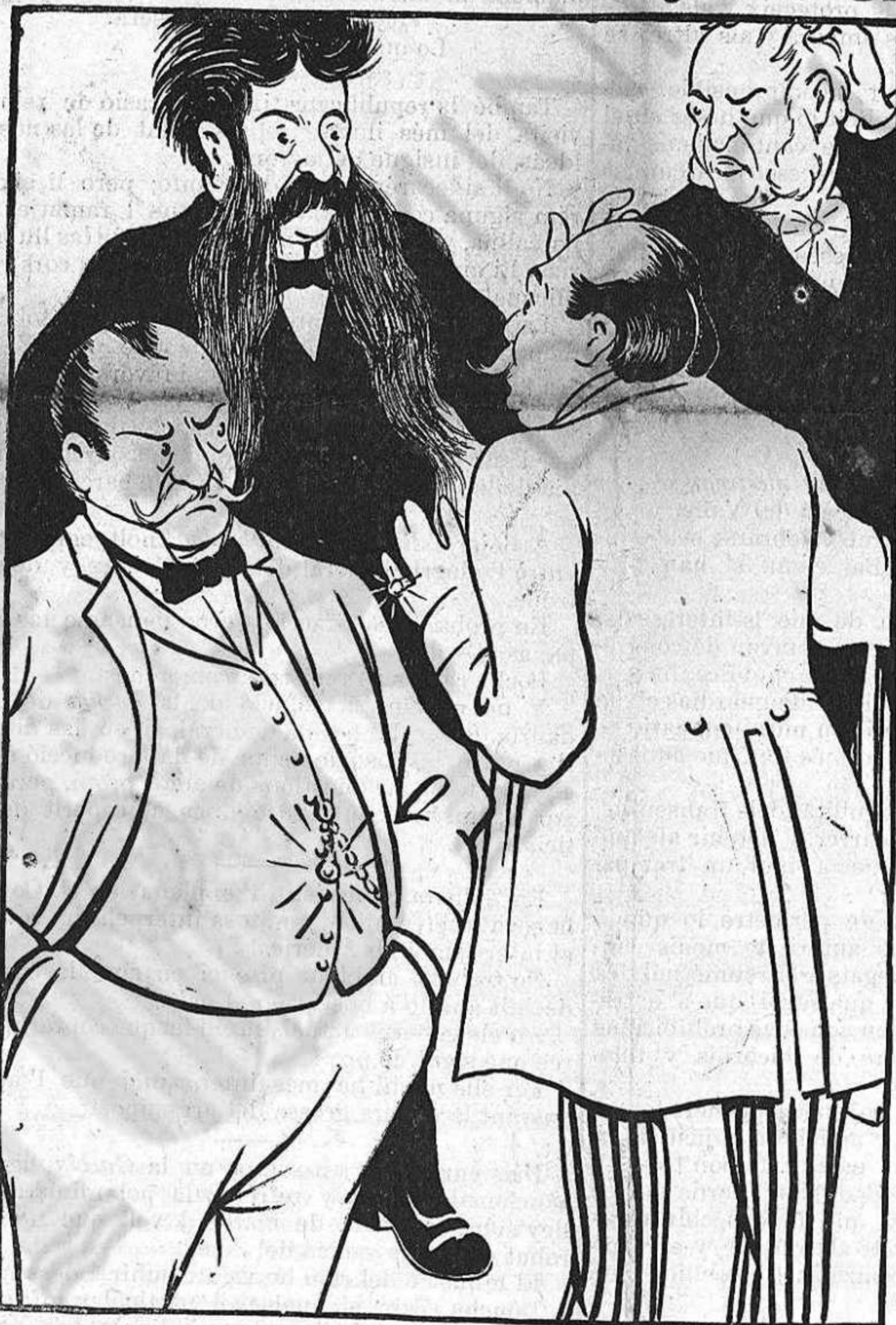
Res de aixó passa, ni es possible que arribi á passar may, porque si unas cosas son absurdas, las otras no tenen res de viables. De lo qual se 'n dedueix la impotencia absoluta de 'n Maura pera fer cosa de profit.

El seu propòsit se circumscriu á aguantarse contra vent y marejada... y 'l país que 's fastidhi. Diguin las personas imparcials mes agenas á la política si aixó pot tolerarse.

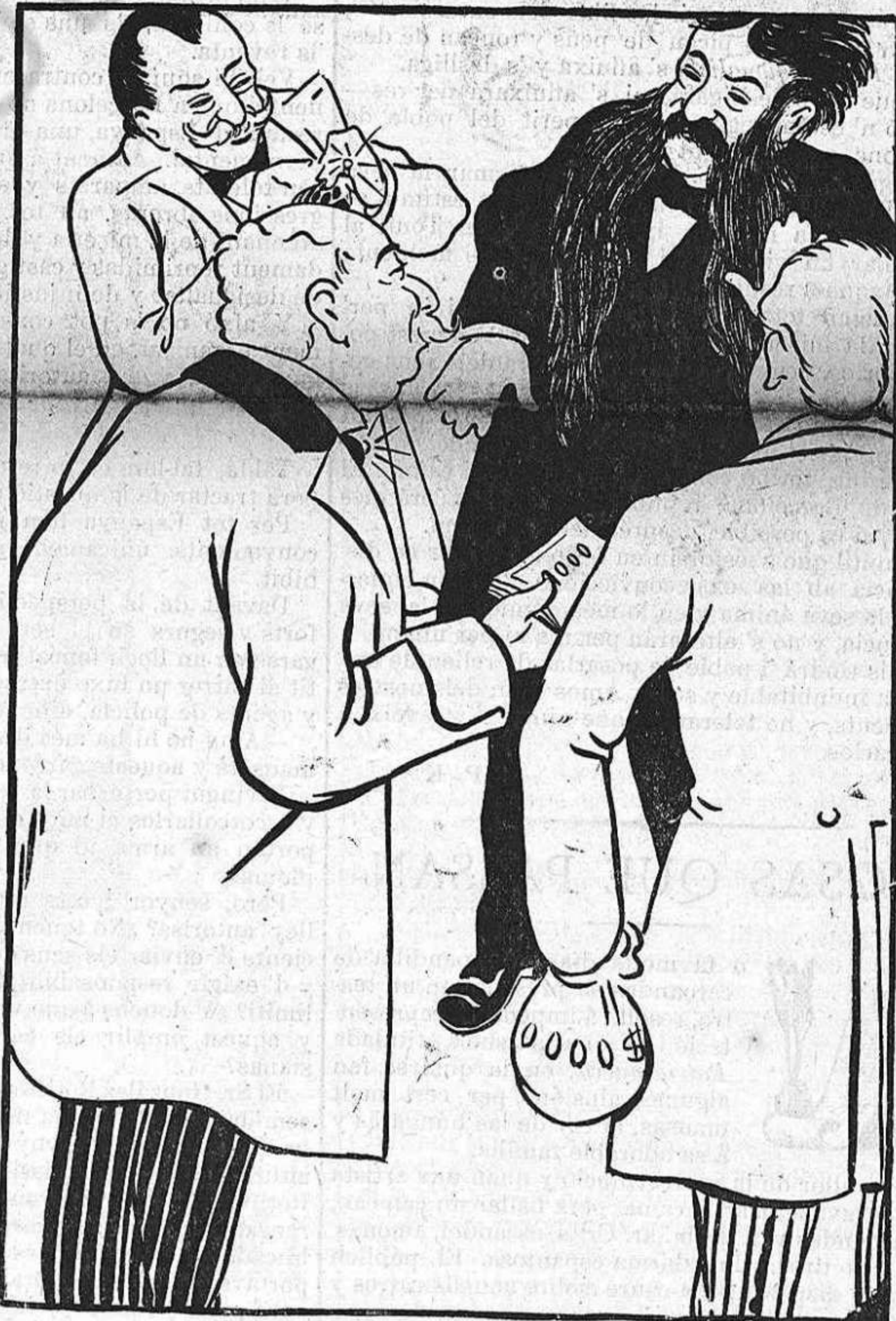
Ara 's disposa á suspendre las sessions de Corts, pera buscar nous èxits polítics en el viatge regi. Acompanyant al monarca tracta de consolidar la seva personalitat política.

Per tot arreu somia èxits, encare que hajin de ser de guardarroppia.

L'arcalde y las classes acomodadas

Per socorre als proletaris ningú pot donar ni un xavo.

En cambi per... alló altre surten diners á cabassos.

Pero es més que probable que aquesta vegada com tantas otras li surti 'l tret per la culata.

PEP BULLANGA

En vigílas de un viatge

A está decidit: vindrá á Barcelona. Vindrá 'l rey acompanyat del seu primer ministre responsable.

No sabem si fora més propi dirho en altres termes: vindrá en Maura escudat en las institucions.

Tals han sigut las ponderacions del ministre de las gallardías, qu' hem de do-

nar per més apropiada la segona forma que la primera. En efecte: el defensor de 'n Nozaleda presúm y s'alaba de obtenir á Barcelona un gran èxit que acabi de solidar la seva posició política, que 'l posi en situació de ser alguna cosa més que 'l jefe de un partit turnant. En Toni aspira á convertirse en el Bismarck d' Espanya, en un nou canceller de ferro; pero com que 'l ferro en la seva naturalesa no hi es, haurá de contentarse ab ser en tot cas un canceller de llauana.

Y ha disposat qu' en la nostra Barcelona, centre industrial per escelencia el manipulin y 'l elaborin, com si 's tractés d' elaborar un embut ó una ruixadora.

A Barcelona, tothom ho sab, els monárquichs es cassejan. Son poch y están desacreditats després de una trentena de anys d' exercir el més ignoble y odiós dels caciquismes. Y no obstant, se treballa desafortadament pera donar, ja que no altra cosa, un barnís de monarquisme á la recepció regia.

L' Ajuntament está sense recursos y sobre tot sense ganas d' empenyarse pera certas cosas de pura fanfarria, y no obstant es necessari enlluhernar als babaus ab determinadas manifestacions ostentosas y dispendiosas. Que 'ls que passen fam per

efecte de la crisis se distreguin y s'assombrin; que 'ls badalls de la gana se puguin fer interpretar sempre que convingui, com á bocas badades per l' admiració.

No sabem qui al últim correrá ab els gastos... Basta'ns consignar que no sent el poble qui 'ls fa, no ha de ser tampoch el poble qui 'ls aboni... y fins creyém que donará una proba de bon sentit abstenintse de disfrutarlos. Que 's diverteixin els qu' están de broma. El poble está avuy massa serio: pesa sobre ell la tristesa de la miseria, y tots els remeys que pel cas pugni donarli en Toni ja se sab quins son... A Valladolid pera més informes.

Enhorabona secundin els plans del aspirant á canceller els nozaledistas de totas las castas y de tots els pelatjes. Molt que agrahirli tenen els clericals, y es encare molt més lo que d' ell se 'n espera. Vajin, donchs, á rendirli vassallatje aconvoynats pels dos bisbes que mantenim á Barcelona y dirigits pel titulat *Comité de Defensa social* y demés confrarias qu' embossadas ab la capa de la religió aspiran al predomini de aquesta ciutat y al de tot el país. Ells han de ser en tot cas els més dignes alabareros de 'n Toni, que ha prés al seu càrrech la missió de africanisarnos.

EPIGRAMAS

Parlant d' un jove embarcat
que segons diuen ja es rich,
—Me sembla,—va dir l' Enrich—
que ab mals medis ho ha guanyat.
En Pau li va replicar:
—Ja ho sabs que 's meu prop parent?
L' altre respongué al moment:
—Prop parent y es á Ultramar?
J. COSTA POMÉS

—Sempre la trobo fent mitja
quan visito á la Tomasa.
—En cambi, quan jo la trobo,
sempre fa mitja... rialla.
A. RIBAS LL.

Un noy que 's diu Sadurní
deya un día á sa estimada:
—¿Cóm es que quan vens ab mí,
fas la cara tota així?...
Y ella digué apressurada:
—Es que per fe 'l cos primet
m' extrenyo molt la cotilla.
Y ell digué tot satisfet:
—Pues no hi ha cap tracte fet,
si no t' afluixas, pubilla.
EDUART BAQUÉ

El noy de 'n Peratonets
ahir deya á la Pepeta
que sense ser gens poeta
casi sempre fa sonets.
Y es cert; puig es tan taujá
que sempre s' está dormint,
mes son pare 'l veu sovint
y á despertar-lo se 'n va.
Y com fa els sons petítets
puig sols dorm una miqueta,
per xo deya á la Pepeta
que sempre está fent sonets.
E. PI GRAMÀTICH

En el mas de ca 'n Rafá
á tants pobres com passavan
desde temps llunyans donavan
una gran lleca de pá.
A en Pep, pobre que 's trobava
al mas el pá demanant,
—¿Qué fas aquí?—tot passant
cert conegut preguntava.
Y en Pep qu' es molt de la gresca
va exclamar ab tó formal:
—Home, espero que 's de dalt
m' acabin de fer la lleca.
ARRES

ACUDITS

Un jove molt distret está de dependent en una botiga de géneros.
Entra un parroquí que desitja parlar ab l' amo,

y, no trobantlo, 's dirigeix al dependent y li pregunta:
—¿Faria 'l favor de dirme ahont es el principal?
—Sí, señor—respon el dependent.—Dessobre l' entressuelo.

Un matrimoni viu en contínua baralla, y no obstant el marit diu que passen tot el día rihent.
Y ho explica aixís:
—La meua dona te un génit del botavant, y quan pert els estreps, agafa lo primer que li vé á la má y m' ho tira entre cap y coll. De aquí 'l que riguém sempre: quan me toca, riu ella; quan m' erra, rich jo.

Un capellá de poble ha anat eliminant als seus feligresos, á copia de volguer-se ficá en tot, y arriba

Una «Lliga» deslligada

—¡Au! Quedeu lliures per fer lo que us sembli mes del cas.

(Lo qu' en realitat vol dir: Perdiguets, no hi falteu pas.)

y, no trobantlo, 's dirigeix al dependent y li pregunta:
—¿Faria 'l favor de dirme ahont es el principal?
—Sí, señor—respon el dependent.—Dessobre l' entressuelo.

Un matrimoni viu en contínua baralla, y no obstant el marit diu que passen tot el día rihent.
Y ho explica aixís:
—La meua dona te un génit del botavant, y quan pert els estreps, agafa lo primer que li vé á la má y m' ho tira entre cap y coll. De aquí 'l que riguém sempre: quan me toca, riu ella; quan m' erra, rich jo.

Un capellá de poble ha anat eliminant als seus feligresos, á copia de volguer-se ficá en tot, y arriba

un día que al pujar á la trona després de la missa, 's troba per tot auditori á una sola persona.
—Es molt deplorable—diu desde dalt del cubell—que no siguém més que vos y jo.
—Pero no estém pas sols, señor rector—diu l' oyent.
—¿Que no estém sols?... ¿Qui més hi ha?
—Deu Nostré Señor.
L' ensotanant, passantse la má pel front:
—Teniu rahó... teniu rahó... Me 'n havia olvidat completament.

Un pare de familia no pert ocasió de instruir al seu fill, omplintli 'l cap de nocions útils, sobre tot lo que veu.
Trobanse un día passejant dintre de un bosch:
—Observa bé, y veurás que 's bolets surten sempre, ab preferencia, en els llochs humits.
El noy, que no careix de imaginació, li respon:
—¡Vet aquí perque tenen la forma de parayguas oberts!

Un pare de familia no pert ocasió de instruir al seu fill, omplintli 'l cap de nocions útils, sobre tot lo que veu.
Trobanse un día passejant dintre de un bosch:
—Observa bé, y veurás que 's bolets surten sempre, ab preferencia, en els llochs humits.
El noy, que no careix de imaginació, li respon:
—¡Vet aquí perque tenen la forma de parayguas oberts!

TRENCA-CLOSCAS

P. ROBLEDO CELLE

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo títol de un drama catalá.

BARCEL.

COPA NUMÉRICA

1 2 3 4 5 6.—Nom de dona.
5 2 1 4 5 6.—Ofici de dona.
5 6 1 4 3 6.—Temps de verb.
1 2 3 6 5 2.—Capital.
5 6 3 6 1.—Vegetal.
1 4 3 6.—Carrer de Barcelona.
2 5 6.—Animal.
1 4.—Nota musical.
1 6.—Part del cos.
6 5 6.—Animal.
5 6 1 6.—Part del cos.
5 2 1 6.—En los escrits.

A. CARARACH

GEROGLÍFICH

TOT TOT
LO LO
MI MI

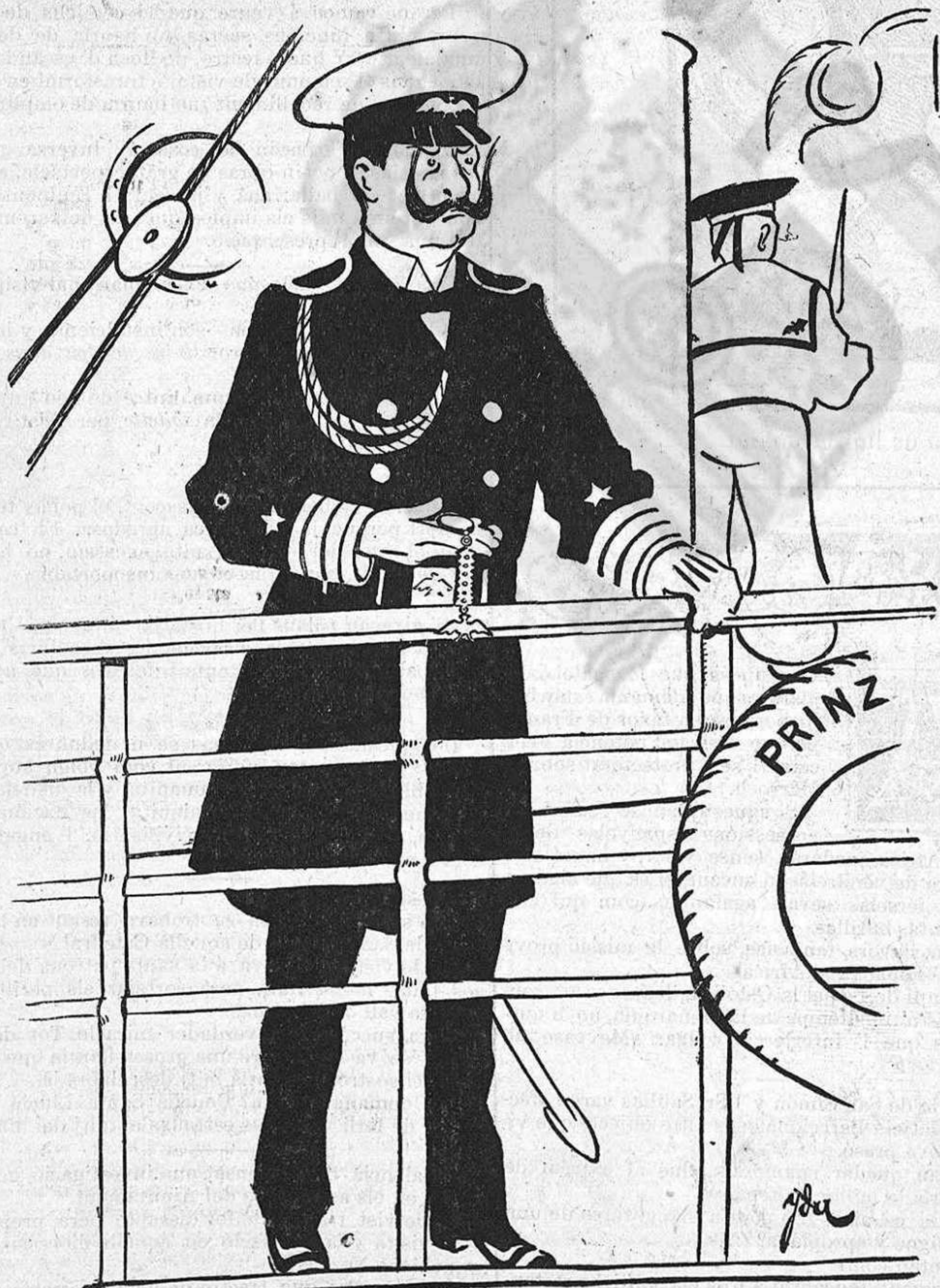
TN

EN

K

LL. CARBÓ C.

Esperant una visita

—Dugas horas de retrás!... ¡Ja 's coneix que som á Espanya!...

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—De-li-ca-da.
 - 2.ª ANAGRAMA.—Mavenco—Menorca.
 - 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La reina mora.
 - 4.ª CONVERSA.—Taper.
 - 5.ª GEROGLÍFICH.—Per sal una salina.
- Han endevinat totes ó part de las solucions del número anterior els caballers: Cararach, Juan Marimón, Ti moteo Barango, Un republicá y Noy de las mostrás.

ENDEVINALLAS

XARADA

Caminant assedegat
y ab el cor plé de tristesa
seguiu total avall
com qui diu á las palpentas.
Me tenia acobardit
el trobar-me sense feyna
y el pidolá inútilment
cada día en busca d' ella.
Vaig preguntá á un hu dos-tres
si sabia cap dressera
per evitá camí en vá
y així escursá la creu meua.
L' home 'm guíá bondadós
y m' oferí 'l bot per beure:
un trago llarch que 'm mullá
la gola tivanta, seca.
Per fi divisan els ulls
una resclosa y la riera
que permetían son pas
una ampla post y unas pedras.
Agafo del rech estret
el camí recubert d' herba
que 'ns va portá al peu mateix
d' un canyar, per quals esceletxas
rónega una prima quart
vaig veure al sentir bronzenta
forta sotregada al pit
y com un gros mall batén-me'l.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

Com es tant lo que total
la Mercé per la Quaresma,
un any que va anar á Tot
la baixareu tota seca.

S. CASELLAS G.

CORRESPONDENCIA

Caballers: Daniel Barba, Juan Marimón, Lluís de Viladecans, Gandol, Noy de las mostrás, C. Clará y Pau Xulapas: Pas possible.

Caballers: Enrich Doménech, Cararach y Alfonsino: Peut être.

Caballer: Vicens Llopi y Cirera: Ni por esas.—Rapevi: ¡Qui se 'n recorda del mes d' octubre! Un hom ha de pensar ab tantas cosas...—Pere Vidal: No 'ns ha arribat á enternir.—J. Rubricata: La seva poesia Tuca d' hivern es pitjor que taca d' oli.—Antolí B Ribot: N' escullirém algún. Li advertixo, per xo, que la majoria son ripiosos y fats.—Un carrilayre: No fa gayre honor al gremi. Enmirallis ab l' amich Revoltós, qu' es tan bon carrilayre com poeta.—J. Costa Pomés: Queda meu.—Jaume Barrella y Ogués: Vosté fa molta brometa ab la miseria, y aixó es digne d' una profunda gravetat. Estamos abocados á grandes acontecimientos.—J. Montabiz: L' epigrama entra en tanda. Lo altre, si fos una xarada y no tingué la extensió que li ha donat. encare —Narcís del Toro: Ara que ve 'l dalló es l' hora de posar timbres... Y de ferse nomenar electricista poeta de la real daixonas.—J. T. (Tordera), J. V. (Flix), Un republicá (Sitges), R. Casas, M. C. y C., J. X., R. P., C. B. y J. G.: Per diferents motius deixém d' insertar las cartas que 'ns remetén.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.